

Приложение 1

към Координационен механизъм за взаимодействие при работа в случаи на деца в риск от ХИВ, хепатит В, хепатит С и сексуално предавани инфекции

НАСОКИ ЗА ДЕЙСТВИЕ ПРИ ДЕЦА, ЗЛОУПОТРЕБЯВАЩИ ИЛИ ЗАВИСИМИ КЪМ ПСИХОАКТИВНИ ВЕЩЕСТВА

1. При случаи на деца под 18 г. със съмнение за "вредна употреба" или „синдром на зависимост“, с които работят специалисти от Дирекция „Социално подпомагане“, Отдел „Закрила на детето“, Местни комисии за борба с противообществените прояви на малолетни и непълнолетни, Детски педагогически стаи, Районно управление на областна дирекция на Министерството на вътрешните работи, училища, специализирани институции за предоставяне на социални услуги за деца, специалисти от социални услуги в общността, Центрове за спешна медицинска помощ и др., на същите се прави скрининг (чрез въпросник CRAFFT) от обучени за целта специалисти в съответната служба.

2. При идентифициране на проблем с употреба и/или експериментиране с психоактивни вещества следва лицето да се насочи за консултация при специалист, работещ в областта на зависимостите, който да осъществи съответните интервенции и да мотивира лицето за прекратяване на употребата/ експериментирането и водене на здравословен начин на живот.

3. В случай че специалистът, извършил скрининга, има съмнения за наличие на "вредна употреба" или „синдром на зависимост“, на лицето трябва да се направи оценка на тежестта на зависимостта. Медицинската оценка се извършва от лекари-психиатри и включва психиатрична оценка на тежестта на зависимостта, необходимост от лечение и терапевтичен подход.

4. Едновременно с медицинската оценка се извършва психологична оценка – от психолог в съответното лечебно заведение и извършване на проучване и оценка от социалният работник от ОЗД/ДСП по настоящ адрес на детето.

5. Децата с експериментална или вредна употреба се насочват към програми за работа с деца, експериментиращи или злоупотребяващи с психоактивни вещества, и техните родители (такава програма функционира в Превантивно – информационен център по проблемите на наркоманиите – гр. София и превантивен център Младост – гр. Варна).

6. При диагностициран „синдром на зависимост“ на детето се прави оценка на вида и степента на зависимостта.

Оценката се извършва в лечебно заведение за извънболнична или болнична психиатрична помощ от екип, в който влизат следните специалисти: лекар – психиатър (с препоръка същият да притежава опит в лечението на зависимости), детски психиатър, детски психолог или клиничен психолог.

При извършване на оценката при възможност се осигурява присъствието на родител или настойник, или попечител на детето.

7. Когато след извършване на оценката по т. 6, се установи, че детето се нуждае от стационарно лечение, терапията се провежда в зависимост от вида на употребяваното вещество: опиева, стимуланти, халюциногенни вещества и др. Лечението се осъществява от специализирани отделения за лечение на зависимости при осигуряване на обособени легла или обособена структура, при осигурени консултации от детски психиатър. Следват се разпоредбите на Наредба № 24 от 07.07.2004 г. за утвърждаване на медицински стандарт „Психиатрия“.

От момента на приема лечението включва психотерапевтични процедури и интервенции, включващи мотивационно интервюиране, когнитивно-поведенческа и дидактична терапия. За провеждане на лечението се изисква информирано съгласие на родител, настойник на детето или попечител.

Лечението е със средна продължителност до 6 седмици.

8. Деца на възраст от 16 до 18 години с доказана опиятна зависимост могат да бъдат насочвани за лечение в програми за лечение с опиев агонисти и агонисти - антагонисти. Възможност за такъв тип лечение дава кратката характеристика на Метадон хидрохлорид и Бупренорфин хидрохлорид.

9. Насочването на деца под 18 г. за лечение в програми с опиев агонисти и агонисти – антагонисти трябва да бъде подкрепено със становище на Експертния съвет по лечение на зависимости към Министерство на здравеопазването. Случаят се представя с цялостната медицинска документация на Експертния съвет от социалния работник, който води случая.

10. След периода на лечение децата под 18 г. с вредна употреба или зависимост към психоактивни вещества и след тяхна медицинска стабилизация / или паралелно по време на самия процес на стабилизация/ на децата трябва да се предлага продължаващо индивидуално и семейно консултиране. Деца в риск или от семейства от уязвими групи, които не са в състояние да полагат необходимите грижи за тях, се насочват към ОЗД/ДПС по настоящ адрес и към подходящи за тях услуги.